

når det drejer sig om methylparathion. Her siger ministeren stadig væk, at han vil arbejde for, og han vil slås for. Men jeg kan ikke få ministeren til at sige, at han ikke vil acceptere en politik på energiområdet, der er under den danske energipolitik, og jeg kan heller ikke få ministeren til at sige, hvordan han vil håndtere spørgsmålet om kemikalier, når det drejer sig om, at vores krav ikke bliver accepteret.

Jeg vil gerne spørge ministeren: Hvilke konkrete magtmidler har ministeren i forhold til den kommende danske formand for svanemærkningen, og hvilke magtmidler har ministeren over for den konsensusbeslutning, der skal til for at ændre kriterierne i det nordiske mærke, i forhold til, at det er formændene i de forskellige nordiske lande, der skal være enige? Betyder det, at man ikke vil acceptere det og bare beklage, hvis man ikke kan få det ændret, eller hvad er egentlig handlingsmønstret?

Det, jeg kan konstatere, er, at vedtagelsen af regeringens ændringsforslag i dag vil være en øjeblikkelig hædning af dødens købmænd og deres produkter. De bliver hædret med en miljømærkning.

#### Niels Jørgen Langkilde (KF):

Nu diskuterer vi altså ikke maling. Jeg skal ikke bestride, at det forholder sig sådan med hensyn til maling, men på tøjområdet er det – efter de oplysninger, der er afgivet til mig fra Dansk Industri, og som vi har fået fra den pågældende virksomhed – sådan, man tolker reglerne. Der er tolkningsproblemer, det er da klart, fordi det er forskellige typer lister, der ikke er umiddelbart sammenlignelige, men alt, hvad der foreligger, tyder på, at man ikke vil kunne få EU-blomsten ved at anvende de produkter.

Det er årsagen til vores stemmeafgivning. Hvis det forholder sig modsat, burde ministeren jo ikke have problemer med at følge ændringsforslaget.

#### Jørn Jespersen (SF):

En ting er, at de oplysninger, som hr. Niels Jørgen Langkilde fremkommer med fra Folketingets talerstol, er faktisk forkerte. De passer ganske simpelt ikke. De to kemikalier, vi taler om, er tilladt i dag i såvel Blomsten som Svanen.

Hvis man vurderer, hvor mange kemikalier der er taget ud, som er forbudt i de to miljømærkeordninger, så er der cirka tre gange så mange stoffer af de allerfarligste, allerværste pesticider, der er forbudt, som er væk i Svanen,

rundt regnet tre gange så mange som i Blomsten. Det vil sige, at ud fra enhver saglig vurdering af, hvordan man afskaffer brugen af de farligste pesticider, er Svanen langt at foretrække. Det er det faktuelle, som hr. Langkilde burde have haft på plads, inden han gik ind i debatten.

Noget andet er, at der på intet tidspunkt i hele debatten om, hvilke miljømærkeordninger vi burde tilslutte os, fra hr. Langkildes side har været fremdraget noget som helst om, at man skulle tage det mærke, hvor kriterierne var bedst. På intet tidspunkt har det været argumentet fra hr. Langkilde. Derfor er det topmålet af hykleri at komme med det i sidste øjeblik; og når det så oven i købet er faktisk forkert, så er det en ynkelig indsats.

#### Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Selv om hr. Jørn Jespersen udtrykte sig meget diplomatisk, så er jeg enig med ham. Det, hr. Langkilde præsterer i denne her sag, er simpelt hen det mest hårrejsende stykke politisk demagogi.

Hvad er forholdet? Forholdet er, at man har et vakkelvornet skuffedarium bestående af det yderste højre og Venstre og De Konservative, der hopper rundt på ét fortvivlet ben, nemlig Venstresocialisterne, og så skal man finde en grimasse, der kan passe. Den findes imidlertid ikke i den virkelige verden, så den er man nødt til at konstruere, grimassen altså. Og hvad er så den grimasse? Det er, at man ikke kan tilslutte sig svanemærket, fordi det tillader pesticider, som vi ikke bryder os om i Danmark – rigtigt forstået.

Og hvad er så sandheden? I svanemærket har man forbudt anvendelsen af 30 pesticider, og når vi kommer med, vil vi udtage flere, så det ikke bare bliver 30, men endnu flere. I blomstermærket er det derimod kun 10 pesticider, der er forbudt, og dér har vi utrolig svært ved at trænge igennem med vore synspunkter.

Må jeg i øvrigt minde om, at da vi arbejdede med at få forbudt de værste pesticider i Danmark, dem, der går direkte ned i grundvandet, udfoldede hr. Langkilde sine utvivlsomt store oratoriske talenter på at tale om den agrokemiske industris menneskerettigheder og gjorde alt, hvad han kunne, for at stikke en kæp i hjulet for, at vi overhovedet kunne forbyde disse pesticider.

Og så hører vi hr. Langkilde i dag stå og sige: Vi kan ikke gå ind i det nordiske samarbejde, fordi der kan komme nogle farlige pesticider i